

Nobilissimo clarissimoq. viro
D. CONSTANTINO HUGENIO Eq.
Zuldhermi & Zelhemii Domino Or.
Caspar Barlaeus S. P. D.

Nobilissime Hugeni, quod per aetatem omnem egerim
Harpocratem, duplex expectatio in causa fuit. Vna
illustrioris Victoria, altera editionis Poëmatum
meorum. Illam fortuna bellica, hanc typographorum lentis
operis impedit. ab utraq. poteram scribendi argumentum
nancisci. Iam, cum priori satisfecisset divinus favor,
posteriori illud hominum genus, quod praeter morem suum
commotior. Erasmus dixit non uno dignum suspensio,
loquor. praeterquam quod per haec tempora per Occidentem
omnem raptus non fuerim domi, ut Belgarum licentia
meminisse. Quae in Hulstam scripsi, rogo veteri
tuo more tradas Colfissimo Principi, ubi oportuni
erunt aditus. Demostheni somnum admirabant Mithadis
tropaea, & mihi veterum Auriaci. In oculis turris
Antwerpensium Sabot Princeps noster, in votis ac spe Ant-
werpianam ipsam. Et possum ego ex eius clade mihi aliquid
polliceri, si quando ad Federatos devolvantur culinaram
D. Michaelis, qui Christianorum Parsus est, optimi reditus,
aut alterius cuiusdam sine meo suffragio in Sanctos recepti.
Forfan me Jesuitici Collegij professore dicere Sabobit
Loyolita aliquis: Quis novus hic nostris succedit solibus sospes?
Quid si fasces ambiam? Antwerpianus sum, non Hobocae
aut in paludibus Kempensibus natus. Si dubitas,
crode titulo. Poëmata mea, quae in duo dividere volumina,
N. T. ea qua dicit veneratione offero. nuncupavi illa
duobus apud me Sanctis, hoc est à populo perditis.
Qui isti sint, loquitur alba à fronte pagina. Mibi
sic à Te Sabitus Sonos, ut in Poëmatum tuorum

frontispicio ostendit nomen meum. Quare, sine, ut tuo
 potius superbiam et qua sim apud te admisione &
 gratia indicem pluribus. Causas alias dicit Dedicatoria,
 ut ad sedes tuas veniam, crescant victoria Principi,
 et tibi carminis oris. illi laus in Epigrammate
 tibi in cuspide Epigrammatis. Quam non pulverulentum
 illud de pulvere, hoc est, laudum divinarum materia.
 quod acumen non Romanis sed Belgis debet, ut et
 illud de Hulla arbore. Quam non vana est illa ad
 Antwerpiam Larandis, quam ego sororem, quam servam
 malim. Legi haec cum Hoofdio, Vossio, Mostartio, Vondelio,
 licet hic argumenti impatienter sit. Hoofdius ex illius
 morbo iterum convalescit. non bene convalescit Capiti cum
 pedibus. diem Alopodium exercuit Celsissimus iste, aut
 potius ima partis dolor. Illustrissimo Comiti Maurilio
 dicas volim, me à Brasilia rediisse domum et iam me
 convalescere. Exemplaria mitto tria fulgidiore vobis,
 Principi patri, Filio & tibi singula, reliqua amicorum
 iuncto. Si illic est Ampliss. Hogendorpius substat à me
 exemplar.

Vale Nobilissime et praeclarissime Hugoni, et
 valeat poeta iste non ad nos, qui matrem vult
 ea pati, quae nefas dicere. mallem illum id faude
 ter. Longae, nisi mihi illas dari ferat patienter.
 Amstelod. xxii Novemb. mcccxliv.

Nobilissimo, clarissimo viro
D. Constantino Angelino, Eq.
Zuberling & Zuberling Domino, Sr.

hart

Hullam